

Jouni Tossavainen
SININEN TORNI

ntamo

SININEN TORNI

Jouni Tossavaisen aiemmat runoteokset

Kuusikirja 2008

Kerro 2007

Kerro (partituuri) 2007

Liiketoimintasuunnitelma 2004

Kaikki hyvin. Tekstiviestit Kuopio–New York 2001

Laani. Valitut puurunot 1985–1998

Arboreta 1995

Hakamono. Autoalan pikkujättiläinen 1992

Metsännenä 1990

Hevoskomppi 1988

Kaksitoista kuvaa 1986

Juoksijan Testamentti 1985

© 2015 Jouni Tossavainen

ISBN 978-952-215-591-7

Ulkoasu Make Copies

Kannen kuva Strindbergsmuseet, Tukholma, paperikassi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

2015

ntamo

www.ntamo.net

Jouni Tossavainen

SININEN TORNI

ntamo

Det var på Drottninggatan	Kuningattarenkadulla
En brinnande junidag	Paahteessa kesäkuun
På trånga trottoaren	Ahtaalla rotuaarilla
Vi möttes du och jag.	Tapasimme sinä ja minä.

Och så försvann du i strömmen	Ja niin virta vei sinua
Förbi butikernas glas	Ohi näyteikkunoiden
Och ljudet av lilla kängan	Ja ääni pikkukengän
Dog bort med släpets fras.	Kuoli laahuskahinaan.

Men jag jag letade upp den;	Mutta minä etsin sitä;
Som standert sen på topp	Kuin viiriä merkiksi
När jag gick ut i stormen	Aina kun laskin myrskyä päin
Jag alltid hissat den opp.	Nostin sen mastooni.

Din fladdrande blåa slöja	Sinisenä liehunut huntusi
Är ännu lika blå,	On yhä yhtä sininen
Den är visst ej densamma	Ei tietysti aivan sama
Men alltid densamma ändå.	Aina sama kuitenkin.

Håll av på fockeskotet	Pidä etupurje tuulessa
Ty havsjö börjar gå.	Sillä meri avautuu
Vi frukta väl inga stormar	Emmekä pelkää myrskyjä
Men hemma vänta de små!	Ehkä kotona pieniä!

August Strindberg

”Rodun ylläpitämiseksi vaaditaan neljä lasta. Kaksi lasta tarvitaan korvaamaan isä ja äiti kun he kuolevat. Kolmas menee kuolleisuusprosentin ja aviottomien jättämän aukon täyttämiseen.”

LUMI KAUKANA RUUSUISTA MUSTALLA KATOLLA

Lumi kaukana ruusuista mustalla katolla

muistuttaa minne jäivät hattu ja hanskat.

Kirjoja selatessa sumenee pian mistä päin valo tulee

mitä tekee kaikki värit, sietämätön ajatus lokakuussa

aivan liikaa meille kaikille milloin tahansa

paitsi teille August Strindberg. Te nostitte kättänne kansalle siiveksi

Sinisen tornin parvekkeelta, se muistetaan niin hyvin

Leve Folkets diktare! huudettiin runoilijan syntymäpäivänä.

Ennen riitti, nyt pitää seisoa vähintään kaksi kättä

pystyssä ja antautuminen uutisoidaan voitoksi terroristeista

täydellinen lintukaan ei ehdi paljon pitemmälle kuin siipirikko. Niin vaikea

pysyä mykkänä kun ei ole asiallista ilmoitusta teille saati muille.

Ehkä tapaamme vielä, pääsemme sitten pääasiaan eli rahaan

aikamme kyvykkäin siipi yhä ja lisääntyy paritta kuten lentokoneet.

Minulle jää jäänyt lumi mustalla katolla

katoaa, yötä myöten olet poissa. *Sitten Sinä teit mustan matkan, toivioretken*

Syntien Kaupunkiin, missä isäsi oli itkettävä ja äitisi hänen kyynelistään opittava, minne tie vie...

*Niin Sinä tulit kotiin kultahuoneeseen, missä aurinko paistaa yöt ja päivät ja missä hellyys odotti
Sinua, ja sitten Sinut kannettiin pois... Kaupunki synteineen
teille tutumpi kuin metsäjänis. Se minä olin pomppiessani mutkien kautta tähän
Rahaston koloon kylmää pakoon. Kännykän mukaan edelleen lokakuu
seinään ruuvattuna viisi versaalia C A R P E. Ehkä on huumoria
ota siitä selvä mikäli sinulla on netti, 110 kruunua koko vuorokausi
valmista alkemiaa joka kiinnosti teitä loputtomasti
kulta hyvä väri ja kalpea lapsi ikuisesti.
Kirjoitan yhä koska te ette ole kuollut ja minä siinä iässä
että tahtoisin olla, herätä ja nousta vasta keväällä lintujen riemuun.
Yhtä paljon pimeys, sulaa kuin jää mustalta katolta
ennen kuin tästä tai ei mistään prosessista tulee totta ilman kiitollisuutta
lapsellista keskeytystä. Loputon murheen ilo
lyijynraskaan huminan todistaessa matkustajakoneen täyteydestä
Tukholman taivaalla kaupungin tyhjenemättä tarjouksistaan.*

”Kuolemaa minä en pelkää vaan yksinäisyyttä, sillä yksinäisyydessä kohdataan joku. (...) Ilma alkaa ti-
hentyä, se itää ja kasvattaa olentoja, jotka ovat näky-
mättömiä, silti tunnistettavia ja eläviä.”

Jouni Tossavaisen (s. 1958) 22. kaunokirjallisen teok-
sen lyyrinen minä on August Strindbergin (1849–
1912) *alter ego* – tai päin vastoin. ”Niin se jatkui:
sade hämärsi ja nettiyhteys pätki Tukholmassa / te
katositte tästä Kuninkaallisen kirjaston täydellisyys-
teen.” Tossavaisen mm. *Liiketoimintasuunnitelmasta*
(2004) tuttu eräällä tapaa yksinvaltiassäe ei niinkään
kuvaa kuin imitoi aiheitaan, piilottaen ja piiloutuen,
milloin päälleikäyden, milloin paeten. *Sinisen tornin*
teemoja ovat mm. isä-tytär-suhde ja ikääntyminen,
kiintymys ja pettymys, luonto ja kuolema; kuva kuu-
lusta ruotsalaiskirjailijasta ei ehkä ole näköinen (on-
han se ”näkymättömästä olennosta”), mutta kylläkin
tarkka ja järkyttävä: ikään kuin ihmisestä, nyt, sata
vuotta sitten, milloin vain?

Sinisen tornin julkaiseminen juhlistaa samalla runoi-
lijän 30-vuotista kirjailijantaivalta.

